

RÓMAI LEVÉL II/5. KAZETTA

**A Derek Prince Ministries,
Amely hirdeti Isten ihletett Igéjét
A föld végső határáig,
Hogy elérje és tanítsa azokat, akikhez még nem jutott el az Ige.**

Derek Prince a világ egyik legelismertebb bibliatanítója napjainkban. Feleségével Ruth-szal az egész világon utazik, és megosztja másokkal Isten Igéjéről kapott látását. Imádkozik a betegekért, és beszél a világ eseményeivel kapcsolatos próféta látásairól, az Ige fényében. Rádióműsorai a világ népességének feléhez eljutnak fordításokban, hallhatók például oroszul, spanyolul és kínaiul. Derek Prince több mint harminc könyvnek a szerzője, amelyeket csaknem negyven nyelvre lefordítottak. A "Global Outreach Program" keretében könyveket és kazettákat küld keresztény vezetőknek a harmadik világ országaiba, a kommunista országokba és a Távols-Keletre. Itt a Derek Prince Ministries.

Ez az első alkalom abból a négyből, amikor áttanulmányozzuk a Római levél utolsó öt fejezetét, vagyis a 12-től a 16. fejezetig. Ezeknek az üzeneteknek a következő címet választottam: A hit megnyilvánulása nyomások alatt. Azt hiszem, a legtöbben, akik megpróbáljuk megélni keresztény hitünket, egyetértenek velem abban, hogy a mai világban nyomás alatt élünk. Különböző nyomások alatt: társadalmi nyomások, szellemi nyomások, mentális nyomások, érzelmi nyomások. Amikor megírtam a bevezetőt ehhez a sorozathoz, azt a kifejezést használtam, ami ma nagyon népszerű Amerikában: ez az a pont, ahol a gumi hozzáér az aszfalthoz. Itt próbálják ki a hitünket, hogy kiállja-e a nehézségeket. Nyilván áment tudtok mondani mindarra a sok dicsőséges teológiára, amely a Római levél első 11 fejezetében szerepel. De amiről most fogok beszélni: a hitünk vagy igazolódik, vagy kudarcot vall. Ez az a teszt. Az egész Bibliában ezt láthatjuk. A Biblia soha nem elvont, intellektuális igazságokat tár elénk. Mindig azt teszi, hogy bemutatja az igazságot, aztán elmondja, hogyan vonatkozik ez az életünkre. A Bibliában sehol nem találtok pusztán elvont, intellektuális teológiákat. Ez Istent nem érdekli. Őt az életünk érdekli. A Biblia minden igazsága arra szolgál, hogy Isten szerinti, győzelmes és gyümölcsöző életet éljünk. Ha sok mindent tudunk, és megszerzünk különböző iskolai végzettségeket, de nem érzük el ezeket az eredményeket, akkor Isten céljai nem teljesülnek az életünkben.

Ha most megkeresitek a 12. fejezetet, akkor láthatjátok, hogy az első öt vers különösen vonatkozik rám, mivel az iskolában logikát tanultam. Pál ezt mondja: „*Kérlek azért, titeket, testvéreim...*” Számomra mindig szinte kiugrik a lapról az „*azért*” szó. Már nagyon sokszor mondtam, és talán már ti is hallottátok, hogy amikor a Bibliában az „*azért*” szó szerepel, akkor mindig meg kell néznünk, mire is vonatkozik. Mert ez mindig egy logikai kapcsolatra utal a korábban elhangzottakkal. Hiszem, hogy ez az „*azért*”, itt, a Római levél 12. rész első 5 versében, a levél első 11. részének teljes tartalmára vonatkozik. Ebben a 11 fejezetben Pál csodálatosan kifejtette Istennek az emberre vonatkozó tervét: hogy megigazuljon Isten előtt, hogy helyreálljon az Istennel való kapcsolata. Hogy élvezhessük Jézus keresztségének minden áldását. Mindez csak azért lehet ilyen világos, mert a Szent Szellem ezt kifejtette Pálnak. De amint már mondtam, Isten itt nem állt meg. Most az a kérdés: hogyan tudjuk ezt megélni, mit jelent ez a mi mindennapi életünkben. Ezért áll itt ez az „*azért*”, mert Pál ezt mondja: mindannak fényében, amiről Isten gondoskodott a számunkra, hogyan kell reagálnunk? Mi legyen a válaszuk? És ha valami egyértelmű a Bibliából, akkor ez az. Mert a

válasz annyira egyszerű, gyakorlatias és kézzelfogható. Én, személyesen, nagyon aggódom a szuperszellemi keresztények miatt. Azt szoktam mondani, hogy ma a Szent Szellem a leggyakorlatiasabb személy az egész földön. Úgy gondolom, hogy ha valami nem gyakorlatias, akkor az nem is lehet szellemi, a szó igazi értelmében. Amikor tehát elolvassuk az első öt verset, látni fogjátok, hogy Istennek az elvárása, az a reagálás, amit tőlünk elvár, rendkívül kézzelfogható. Szerintem így lehet a legjobban jellemezni. *„Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek.”* Ami a ti szellemi, vagy mondhatnánk logikus istentiszteletek. Tehát mit kér tőlünk Isten? Nem valami teológiai dolgot, nem valami olyasmit, ami nagyon misztikusnak tűnik, vagy intellektuálisan ösztönző, hanem a testünket akarja. Azt a cserépedényt akarja, amelyben élünk. Ezt kéri tőlünk. És ennél kevesebbel nem lehet őt kielégíteni. Azt akarja, hogy tegyük oda a testünket áldozatként az ő szolgálatának oltárára. De ezt mondja: élő áldozatként. Miért választotta az „élő” szót? Azért, mert az ószövetségi áldozatokra gondolt, amikor a feláldozott állatokat először megölték, aztán a testüket az oltárra helyezték. Pál ezt mondja: azt akarom, hogy ugyanilyen valóságosan tegyétek a testeteket Isten oltárára, de ne öljétek meg. Nem halotti áldozatot akar, hanem élő áldozatot.

Az itt használt nyelvezet szerint ez a ti szellemi istentiszteletek. Az itt használt kifejezés szerepel mindenhol a papok áldozatáról, amelyet a templomban végeztek. Tehát a Jézusba vetett hitünk által papok leszünk, és az egyik legfontosabb papi kötelességünk az, hogy feltegyük a testünket Isten oltárára élő áldozatként. Ezt kéri tőlünk Isten. Ez nem bonyolult, hanem nagyon is egyszerű. Láthatjátok, hogy az Ószövetségben, amikor valaki feltesz egy állatot Isten oltárára, akkor az az állat többé már nem az övé. Attól kezdve az állat Istené. Amikor az állat teste megérintette az oltárt, és a pap levette róla a kezét, attól kezdve az állat teljes mértékben el lett különítve Isten számára. Amikor tehát felteszed a testedet Isten oltárára, attól kezdve nem a tied többé a tested, hanem Istené. Nem te döntöd el, mit eszel, milyen ruhát veszel fel, hova utazol, mindez Isten döntése. Ettől kezdve a tested az ő tulajdona, és ő azt tesz vele, amit akar. Ha akarja, életben tartja, vagy halálra ítéli, mindez az ő döntése. Ezt a választ kéri tőlünk Isten. Azok, akik ilyen válasz nélkül próbálnak keresztények lenni, végeérhetetlen problémákkal fognak találkozni. Kénytelenek állandóan lelkigondozásra járni, és sok munkát adnak a lelkigondozóknak. Azt tapasztaltam, hogy ha tápláljátok az emberek problémáit a szolgálatban, akkor soha nem értek a lelkigondozás végére. És azok az emberek, akik állandóan csak a problémáikkal foglalkoznak, soha nem érnek a problémáik végére. Valamilyen módon túl kell lépned saját magadon. Ez Isten módszere, ahogyan saját magadon és a problémáidon túlléphetsz: helyezd a testedet az ő oltárára. Minden fenntartás nélkül add át magadat Istennek. Ettől kezdve ő viseli érted a felelősséget. Régebben nagyon sok időt eltöltöttem azzal, hogy lelkigondozásban részesítettem keresztényeket, akik megkerestek a problémáikkal. De arra a következtetésre jutottam, hogy ezeknek a problémáknak a fele nem is létezne, ha valóban megtértek volna. A megtérés a kulcs. Forduljatok el saját magatokról, az önérdéktől, a saját akaratotoktól, mondjátok le a döntési jogotokról, a saját dolgaitok cselekvéséről, és mindez megjelenik ebben a csodálatos képben. Tegyétek a testeteket az oltárra. Ez azt jelenti, hogy Istent csak a testem érdekli, a szellemem és a lelkem nem? Isten, azt mondanám, hogy Isten nagyon ügyes. Ha megszerzi a testedet, akkor minden az övé. Szőröstül-bőröstül. És ennél kevesebbel nem éri be. Sántikálhatsz a keskeny úton félig odaszánt keresztényként, nagyon sok hasonló ember társaságában, akik ott ülnek veled együtt a templomban, de soha nem fogod megtapasztalni a keresztény élet valódi beteljesülését, amíg meg nem hozod ezt a döntést.

Ennek az elkötelezettségnek az eredményeként, Pál aztán kifejti a következményeket, amelyekre számíthatunk az életünkben. De ne felejtsetek el, hogy ezeket a következményeket Isten nem ígérte meg azoknak, akik nem kötelezik el magukat. Tehát újból fel fogom olvasni az első öt verset, aztán végigmegyünk számos egymást követő lépcsőfokon, amelyek ebből a kezdeti kötelezettségvállalásból fakadnak. *„Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim...”* Más szavakkal: mindannak fényében, amit Isten tett értünk az ő irgalmából és kegyelméből, amit nem érdemeltünk meg, nem tudjuk megszolgálni, nem követelhetjük, ő mégis megtette. Hogyan kell reagálnunk? *„Hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek,”* ami a ti szellemi és logikai papi istentiszteletek. Aztán a kérdés tagadási oldalával folytatja: *„És ne igazodjatok a világhoz.”* Itt a „világ” szó szerepel, de valójában erről a korról van itt szó. A görögben a „világ” „kozmosz”, a „kor” pedig „aion”. Ebből származik az „aeon” angol szó. A kettő nem ugyanaz. A „kor” egy időszak. Mi egy bizonyos korban élünk, egy adott időtartamon belül. De Pál ezt mondja: ne alkalmazkodjatok ehhez az időszakhoz. Ne éljetez úgy, mint ahogyan az emberek élnek ebben az időszakban. Mert a Galácia 1:4-ben azt mondja nekünk, hogy Krisztus megszabadított minket a jelenlegi gonosz korszaktól. Tudjátok, miért gonosz ez a korszak? Elmondjam? Megtaláljátok a választ a 2Korinthus 4:5-ben. Azért, mert az istene is gonosz. Ki ennek a korszaknak az istene? A sátán, úgy van. Isten nem váltja meg ezt a korszakot. Isten minket vált meg ebből a korszakból. Azok a keresztények, akik úgy próbálnak élni, mintha továbbra is ehhez a korszakhoz tartoznának, mindig zűrzavaros állapotban vannak.

Amennyire én tudom, ezekkel a fordítási kérdésekkel szinte soha nem foglalkoznak a mai amerikai gyülekezetekben. Meg kell szabadulnunk a jelenlegi gonosz korszaktól. Isten nem fogja megváltani ezt a korszakot, hanem véget fog vetni ennek a korszaknak. És amikor ez a korszak véget ér, a sátán többé már nem lesz isten. Ezért harcol minden erejével ennek a korszaknak a folytatódásáért, amíg csak bír. De nekünk nem szabad alkalmazkodnunk ehhez a korszakhoz. Nem szabad úgy élnünk, mint azok az emberek, akik ehhez az időszakhoz tartoznak. Mi nem ide tartozunk, hanem az örökkévalósághoz. A Zsidókhöz írt levél írója ezt mondta: mi megízleltük a következő kor erőit a Szent Szellem és Isten ígéje által. Az egyik oka annak, amiért Isten azt akarta, hogy ízleljük meg az eljövendő kor erőit, az volt, hogy Isten el akarta venni az étvágyunkat a jelenlegi kortól. Ha valóban megízleltétek mindazt, amit Isten felkínál nektek a Szent Szellemen keresztül, akkor a jelenlegi kor ajánlatát undorítóknak látjátok. Elfogadhatatlannak. Miért foglalkozzam ezekkel? Miért töltsöm ezekkel az időmet? Miért lelkesedjem miattuk? Ezek mind elmúlnak, csak ideiglenesek, minden romlandó és meg fog semmisülni. Nincs semmi tiszta a jelenlegi korszakban. Ez egy romlott korszak, amelynek az istene is romlott. Isten irgalma viszont megszabadított minket ettől a korszaktól. Szeretném ezt megmutatni nektek. Galácia 1:4., különben még ezt kérdezitek: Hát ezt meg honnan szedted? Válaszom az, hogy Páltól. Galácia 1:4. Őszintén meg kell mondanom, hogy talán vannak mások is, akik így tanítanak, de én még nem találkoztam velük. Nem akarok dicsekedni, de el kell mondanom, hogy van egy hatalmas szakadék a tanításban, ebben az országban erről a kérdéstről. Galácia 1:4. El kell olvasnom az előző verset is. 3. vers. *„Kegyelem néktek és békeség Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki önmagát adta bűneinkért, hogy kiszabadítson minket a jelenlegi gonosz korszakból Istennek, a mi Atyánknak akarata szerint.”* Itt is ugyanaz a szó szerepel, mint a Róma 12:2-ben, de ez a fordítás, más fordításokkal együtt inkább „világnak” fordítja. A „világ” egy másik fogalom. A „világ” inkább egy társadalmi rendszer. De a korszak egy adott időtartamra vonatkozik. Mindkettőtől meg kell szabadulnunk, ha elolvassátok a Galáciai levelet, akkor látjátok, hogy először a jelenlegi gonosz korszaktól kell megszabadulnunk, utána pedig a jelenlegi világtól. Az utolsó kijelentés itt az, hogy Isten őrizzen meg engem a

dicsekvéstől, kivéve az Úr Jézus Krisztus keresztyével való dicsekedést, amely által a világ megfeszítettett a számomra és én is a világ számára. A világ és a korszak nem ugyanaz. De nem hiszem, hogy megszabadulhatsz a világtól, ha nem szabadultál meg ettől a korszaktól.

Tehát térjünk vissza a Római levél 12. részéhez. „*Ne igazodjatok ehhez a korszakhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával.*” Figyeljétek meg, hogy Isten nem kívülről befelé változtat meg minket, hanem belülről kifelé. Megváltoztatja a gondolkodásunkat, aztán megváltoztatja az életmódunkat. A vallásosság alapvetően ennek pont az ellenkezőjével próbálkozik. A vallás kívülről kezdi: mit vegyél fel, mit egyél, mit igyál, hova mehatsz, és megpróbálja megjobbítani az embereket úgy, hogy megváltoztatja a külsődleges dolgokat. De ez nem működik. Isten módszere viszont működik. Ő belülről változtat meg minket. Megváltoztatja a gondolkodásunkat. És miután a gondolkodásunk megváltozott, az életmódunk is megváltozik. Olyan nincs, hogy helytelen a gondolkodásod, de megfelelő módon élsz. Az sem lehet, hogy megfelelő módon gondolkodsz, mégis helytelen módon élsz. A gondolkodásmod meghatározza az életmódodat. A jelenlegi korszak embereinek legfontosabb jellemzője az önközpontúság. Minden helyzetben, mindig ezt kérdezik: mi hasznom lesz nekem ebből? Mit nyerek belőle? Miután az elméd megújult, Isten-központúvá válsz. Nem ebből a szempontból közelíted meg az egyes helyzeteket és döntéseket, hanem ezt fogod kérdezni: Isten mit nyer ebből? Mi Isten akarata? Mi Isten terve? Dicsőíteni fogja ez Istent? Ezt jelenti az elme megváltozása, de ez addig nem fog megtörténni, amíg fel nem ajánlod a testedet.

Istennel nem lehet alkudozni. Ha valami mást akarsz, akkor is ezt fogja kérdezni: Hol van a tested? Ott van az oltáromon? Az én tulajdonommá vált? Teljes joggal rendelkezhetem a tested fölött, ahogyan akarok? Ha nem, akkor ne beszélj nekem az elméd megújulásáról, mert ez az alapvető követelményem. Te felajánlod a testedet, Isten pedig megújítja az elmédet. Ha ragaszkodsz a testedhez, akkor Isten nem tesz semmit az elmédvel. Hányan tudtátok, hogy Isten mindig komolyan gondolja, amit mond? Rendben, dicsőség Istennek!

Akkor folytassuk a 12. rész, 2. versével. „*Ne igazodjatok ehhez a korszakhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata.*” Hogy a saját tapasztalataitokban megismerjétek Isten akarátát. Milliósámra élnek újjászületett keresztyének, akik soha nem ismerték meg Isten akarátát az életükre nézve. Csak ödöngenek. Megpróbálnak helyesen élni, de nincs igazi motivációjuk. Nincs jövőképük. A Biblia ezt mondja: jövőkép nélkül a nép elvadul. Ezért olyan fegyelmezetlen sok keresztyén. Zabolátlanul élnek, mert nincs jövőképük. Vegyétek a példát az atlétákról, Pál sokszor használja ezt a képet. Miért tud valaki gyorsabban futni vagy magasabbra ugrani, mint mások? Azért, mert van jövőképük, és a jövőképük miatt sokat edzenek. Képzik magukat, és fegyelmezetten élnek. A fegyelem sokkal intenzívebb annál, mint a legtöbb keresztyén valaha is gondolná. A jövőkép motiválja az embert. Ha nincs jövőkép, akkor fegyelem sincs. Az ilyen ember rendetlenül él, az egyik nap fent van, a másik nap lent, itt egy kis harc, ott egy kis eredmény, de nem azt teszi, amit Pál szerint tennünk kell. Teljes erőnkkel törekednünk kell ahhoz, hogy megüssük a mércét. Tehát hogyan kell teljes erőnkkel törekednünk? A mércét csak akkor tudjuk megütni, ha az elménk megújult. Isten ad neked jövőképet, és megmutatja, mit vár el tőled, személyesen, egyénileg. Aztán Pál mond három csodálatos szót Isten akarátáról: jó, elfogadható és tökéletes. Minél jobban tudod, annál jobb eredményt érsz el. Először megérted, hogy Isten akarata jó. A legjobbat akarja neked. Biztosak vagytok ebben? Aztán elfogadható. Minél jobban ismered, annál jobban fogod élvezni. És végül: tökéletes. Lefedi a személyiséged minden területét, életed minden egyes részletét. Kiterjed arra, ahol ülsz, kiterjed az ételre, amit eszel, kiterjed a ruhára, amit viselsz, kiterjed az emberekre,

akikkel találkozol, nincs olyan részlete az életednek, amire ne terjedne ki Isten akarata, ha egyszer megismerted az ő tökéletes akaratát. Tudjátok, mit fedeztem fel a saját életemben? Gyakran előfordul, hogy azok a dolgok, amiket fontosnak tekintettem és amelyekért imádkoztam, és amelyek miatt gyötrődtem, viszonylagosan jelentéktelennek bizonyultak. Más dolgok viszont, amelyek alig jutottak az eszembe, olyan döntéseknek bizonyultak, amelyek megváltoztatták az életemet. Véletlenszerű eset volt, hogy bevándoroltam az Egyesült Államokba. Ezt nem sokan mondhatják el magukról. Látogatóba érkeztem ide 1963-ban. Azt mondták, ez túl hosszú idő egy látogatáshoz. És akkor mit tegyek? – kérdeztem. Ezt válaszolták: Inkább le kellene itt telepednie. Eszem ágában sem volt, hogy bevándoroljak az Egyesült Államokba. Ezt gondoltam: hiszen éppen az Egyesült Államokban van a legtöbb prédikátor. Mégis ez bizonyult a legfontosabb fejleménynek az egész életemben. Itt élek már – te jószágos ég! – csaknem harminc éve, amerikai állampolgárként. Soha nem állt szándékomban ide költözni. Soha nem imádkoztam ezzel a döntéssel kapcsolatban. A határon kellett eldöntenem, ott állt mindenféle ember, akik az Egyesült Államokban akartak letelepedni. Hálás vagyok Istennek a bevándorlási hatóságokért. Minden egyes alkalommal, amikor dolgom van velük, az jut az eszembe, hogy egy újjászületett keresztény lehetett, aki ezt elintézte. Semmi rosszat ne mondj nekem róluk. Kedvesen, udvariasan és figyelmesen bántak velünk. Könnyű kritizálni a hivatalnokokat, de én azt mondom neked: még nem volt dolgod néhány olyan ország hivatalnokaival, ahol én már jártam. Inkább nem mondom el, hogy melyik országra gondolok. Miért szerezzek magamnak problémákat? Hátha később még vissza kell mennem oda.

Akkor inkább folytassuk. Utána Pál ezt mondja a 3. versben, ez a következő szakasz. *„A nekem adatott kegyelem által mondom tehát közöttetek mindenkinek: ne gondolja magát többnek, mint amennyinek gondolnia kell, hanem arra igyekezzék mindenki, hogy józanul gondolkozzék.”* Más fordítás szerint egészségesen gondolkozzék. *„Az Istentől kapott hit mértéke szerint.”* Ez a következő fejlemény. Felfedezed, hogy Isten adott neked egy bizonyos mértékű hitet. Isten mindenkivel külön-külön foglalkozik. Nem azonos mértékű a hitünk, és nem azonos jellegű a hitünk. A prédikátoroknak és szolgálóknak sem azonos jellegű a hitük. Vannak, akiknek erős a hitük a gyógyításra, másoknak nem. De Isten mindenkinek, minden szolgájának adott egy bizonyos mértékű hitet. Aztán figyelmeztet minket, hogy a hit és a büszkeség összeegyeztethetetlen. Tudtátok ezt? Ez az igazság végigfut az egész Biblián. A hit és a büszkeség összeegyeztethetetlen. Az a két ember, akit Jézus a legjobban megdicsért a hitéért földi szolgálata során, két olyan ember volt, aki teljesen méltatlannak tekintette magát. A római százados, aki ezt mondta Jézusnak: Nem vagyok méltó arra, hogy az én házamba jöjj, és a siro-föníciai asszony. Jézus kutyának nevezte őt, de az asszony így felelt: Igazad van, Uram, én csak egy kis kutya vagyok. De azért kaphatok egy kis morzsát? És mit felelt neki Jézus: Asszony, nagy a te hited! Erre a hozzáállásra van szükséged: Szolgálj ki magad. A két legalázatosabb embernek volt a legnagyobb hite. A hit és a büszkeség összeegyeztethetetlen. A büszkeség bizonyos értelemben a hitet pótolja, és rendkívül arrogáns. De ez nem azonos az újszövetségi hittel. Amikor szeretnél megkapni egy állást, nem azonnal az elnöki székre pályázol, hanem elküldenek, hogy ürítsd ki a szemetest, ott van a helyed. Inkább szép biztonságosan kapaszkodj fel alulról. Nem fentről lefelé.

Rendben. Tehát Isten mindenkinek adott egy bizonyos mértékű hitet, de ez csak akkor működik, ha alázatosak vagyunk. A következő nagy igazság, amely annyira fontos, hogy a hitnek az a mértéke, amelyet Isten nekünk adott, közvetlen kapcsolatban áll azzal a hellyel, amelyet a Krisztus testében el kell foglalnunk. A fejezet egyik legfontosabb tanulsága az, hogy csak akkor lehetsz igazán hatékony keresztény, ha megtalálod a helyedet a Krisztus testében. Nem egyszerűen egy kisujj vagy, ami a levegőben lebeg, hanem egy ujj vagy,

amelynek kapcsolódnia kell az egyik kézhez, amely viszont kapcsolódik a karhoz, az pedig a testhez. Nincs helyük azoknak az embereknek, akik ezt mondják: én inkább egyedül élek, nincs szükségem másokra. Minél hosszabb ideje élek keresztény életet, annál jobban látom, milyen nagy szükségem van a testre. Időnként, amikor kezdek egy kicsit önhitt lenni, akkor Isten megengedi, hogy olyan események történjenek, amelyekből megláthatom, hogy szükségem van keresztény társaimra. A testben kell lennem. A test részeként kell működnöm. Vannak, akik csalódottak. Nem értik, mi baj van velük, miért nem találják a helyüket a testben. Van hitük, de nem tudják, mit kezdjenek vele. Hadd olvassam el, mit mond Pál a testről. 4. és 5. vers. „*Mert ahogyan egy testnek sok tagja van, de nem minden tagnak ugyanaz a feladata, úgy sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai.*” Isten mindenkinek kijelölte a helyét a testben, és csak akkor tudunk hatékonyan tevékenykedni, ha megtaláljuk a helyünket a testben és ott látjuk el a feladatunkat. És tapasztalni fogjátok, hogy az Istentől kapott mértékű hit teszi lehetővé, hogy betöltsétek feladatokat a testben. Hadd mondjak egy nagyon egyszerű példát. Ha kéznek kell lenned, akkor – nevezzük így – „kéz-jellegű” hitre van szükséged. Értitek? De ha lábnak kell lenned, és Isten „láb-jellegű” hitet adott neked, akkor ne akarj kéz lenni, mert ennek katasztrofális következményei lesznek. A kezem nagyon hatékony mindaddig, amíg kézként használom. De ha megpróbálnék a kezemen járni, az már egészen más történet lenne. Megismétlem: azért van olyan sok csalódottság, frusztráció a Krisztus testében, mert az emberek nem jó helyen akarják ellátni a feladatukat. Olyan funkciót akarnak betölteni, amelyhez nem kaptak Istentől hitet. Mindenki megtapasztalja a hit próbáit. De alapvetően az a helyzet, hogy ha valaki állandóan küszködik a hitért, az szinte biztosan arra utal, hogy nem a megfelelő helyen van a testben. Mert a kezemnek nem kell különleges erőfeszítéseket tennie azért, hogy kéz lehessen. Minden különösebb gondolkodás nélkül is kéz marad. De ha a kezemet valamelyik másik testrészem helyett akarnám használni, akkor nagyon sok erőfeszítést kellene tennem. A keresztény életben nem lenne szabad sok küszködésnek lennie. Időnként nyomások alá kerülünk, próbákat kell átélnünk, az erőnket próbák terhelik, de alapvetően a keresztény életnek olyan természetes módon kell folynia, mint ahogyan a kezem vagy a szemem végzi a dolgát.

Ez nem azt jelenti, hogy a hited nem növekszik. Isten azt akarja, hogy a hitünk növekedjen, de azon a helyen, ahol funkcionálnod kell. Látom, hogy néhányan a homlokukat ráncolják. Lehet, hogy kifelé nem mutatják, de belülről azért látszik. Tényleg nem hallottátok ezt még soha? Az amerikai életre nehezedő egyik átok az individualizmus. Úgy értem, hogy az egyének valódi személyiségek, és az egyéniség nagyon fontos, de ha valaki önállóan, másoktól függetlenül akar funkcionálni, ez katasztrófa és csalódottsághoz vezet. Valahol olvastam egy statisztikát, amely szerint egy ember átlagosan 1,7 személlyel osztja meg otthonát ebben az országban. Átlagosan már két ember sem képes együtt élni. Ez nem igazán a Krisztus testének a képe. Ez az egyik olyan szempont, amely szerint nem alkalmazkodhatunk ennek a kornak a gondolkodásmódjához. Meg kell tanulnunk a test tagjaként élni és másokkal együtt tevékenykedni. Istennek vannak módszerei arra, hogy tanítson minket. Talán tudjátok, talán nem, de én egyedüli gyerek voltam, nem voltak testvéreim, ösztöndíjasként jutottam be a főiskolára és az egyetemre, nagyon sikeres voltam a tanulásban, és úgy értem el a legmagasabb brit akadémiai szintet, hogy soha nem kellett másokkal törődnöm. Nem haragudtam senkire, nem is viszálykodtam senkivel, csak nem érdekelt, mit csinálnak. Nem is igazán zavart engem a bizonytalanság átka, meg kellett tanulnom együtt élni a bizonytalansággal. Mert nekem más volt a problémám. Ha valaki nem kedvelt engem, de nem is zaklatott, akkor nem érdekelt a dolog. Ezt gondoltam: Isten bizonyára látja, milyen magasan képzett vagyok, és egy igazi intellektuális munkát fog nekem adni. Aztán feleségül vettem egy olyan hölgyet, aki nyolc örökbe fogadott kislányt nevelt.

Azon a napon, amikor összeházasodtunk, nemcsak egy feleséget, kaptam, hanem nyolc leányt is. Közülük hatan zsidók voltak, volt egy arab és egy angol kislány. Aztán később még egy kilencediket is befogadtunk, aki afrikai volt. Látjátok, Isten... hogy is mondjam, bedobott engem a mély vízbe. Egyik pillanatról a másikra. Én biztosan az utolsó lettem volna azoknak a listáján, akik erre a feladatra alkalmasak voltak. De Isten ezt azért tette, mert teljesen át kellett alakítania a gondolkodásomat, tanulnom kellett másoktól. Meg kellett tanulnom, hogy a férfiak teljesen másként gondolkodnak, mint a nők. Én azt feltételeztem, hogy mindenki úgy gondolkodik, mint egy egyetemi tanár. Fel kellett fedeznem, hogy ez nem így van. De hála Istennek, megértettem a leckét. A családom túlélte ezt a helyzetet, és ma Ruth-szal együtt körülbelül százötven családtagot számlál a családuk. Ez bizonyágtétel Isten kegyelméről. Ha tehát Isten bedob téged a mély vízbe, akkor nem árt, ha tudsz úszni. Lehet, hogy lenyelsz egy kis vizet, de előbb vagy utóbb belejössz.

Rendben. Akkor folytassuk. Olvassuk el ennek az útnak az utolsó szakaszát, a 6. versről kezdve. *„Mivel pedig vannak ajándékaink...”* A karizmatikusok nagyon szeretik a „charismata” szót, tehát: Mivel vannak charismata-ink, *„...amelyek különbözőek a nekünk adatott kegyelem szerint...”* a „kegyelem” görögül „charis”, a „karizma” szó a „kegyelem” szóból származik. Ezek tehát kegyelmi ajándékok. Olyan ajándékok, amelyeket nem tudunk megszolgálni. Tehát miután megtaláltad a helyedet a testben, Isten felszerel téged azokkal az ajándékokkal, amelyekre szükséged van ahhoz, hogy működhess azon a helyen. Értitek? Teljesen értelmetlen elvont módon ajándékokért imádkozni. Uram, add nekem ezt vagy azt az ajándékot. Először meg kell találnod a helyedet a testben, azután tudni fogod, milyen ajándékokra van szükséged. Akkor Isten megadja neked ezeket az ajándékokat. Emlékszem arra, amikor azt a feladatot kaptam a szolgálatban, hogy imádkozzam emberekért, hogy megszabaduljanak démonoktól. Már nagyon korán megtörtént, hogy egy férfi elhozta hozzám és első feleségemhez, Lydiához a nővérét, hogy szolgáljunk az érdekében. Amikor ránéztem, ezt mondtam: nyolc démontól kell megszabadulnod. Csodálkozva rám nézett: hát ezt meg honnan tudod? Én ezt gondoltam: Isten bizonyára adta nekem a tudomány beszédét. De ez nem valami elvont módon történt. Olyan helyzetbe kerültem, ahol szükségem volt erre, mert ez része volt a testben betöltött feladatomnak. Isten nem hagy téged felkészületlenül. És emlékszem, mit mondott erről Bob Mumford: a szellemi ajándékok nem játékszerek, hanem eszközök. Azért van szükségünk rájuk, hogy elvégezhessük a feladatunkat, az ajándék nem valami extra felszerelés az autónkon, hanem a motor részét alkotja, ami nélkül a motor nem működik. Az ajándékok nagyon gyakorlatiasak, nem díszítések. Akkor gyakorlatiasak, ha megtalálod a helyedet a testben, és a test részeként tevékenykedsz. Isten felkészít téged. Nézzük meg az ajándékok, a „charismatá”-k felsorolását. A kegyelmi ajándékoknak ez a listája nem teljes. Találtok egy másik felsorolást is az 1Korinthus 12. részben, és máshol is. Én 22 különböző ajándékot számoltam össze. Az egyik legizgalmasabb, csak hogy felkeltsem az étvágyatokat, tudjátok, melyik az? Cölibátus. Nőtlenység. Ugye, ti is ezért imádkoztok? Az 1Korinthus, 7. részben Pál ezt mondja: Minden férfinak saját kegyelmi ajándéka van, az egyiknek a házasságra, nekem a nőtlenségre. És imádkozhatom értetek is, hogy ugyanezt megkapjátok. De nem teszem. Tehát ne korlátozzátok magatokban a szellemi ajándékok fogalmát egy-két olyan jelenségre, mint a csodatevés, gyógyítás, prófétálás, mert az ajándékok skálája igen széles. Itt azt hiszem, hét ajándék szerepel, ugye? Vagy nyolc? Nézzük meg. 6. vers. *„Mivel pedig a nekünk adatott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak, eszerint szolgálunk is.”* Ezt a fordítók tették hozzá, de szerintem jogszerűen. *„Ha prófétálás adatott, akkor a hit szabálya szerint prófétáljunk.”* Ez nagyon-nagyon fontos. Mert nagyon sokan, akik elkezdenek prófétálni, izgalmas eredményeket várnak, és teljesen elveszítik az eszüket. A hitük mértékén túl prófétálnak, és olyasmiket mondanak, amit nem Istentől vettek, és sok esetben hatalmas zűrzavart idéznek elő. Meg kell mondanom, hogy fenntartásaim

vannak azokkal szemben, akik próféciákat mondanak rólam, ha ezt hivatásos prófétaként teszik. Már nagyon sok próféciát mondtak rólam, amelyekért nagyon hálás vagyok Istennek. De nem megyek oda senkihez, mint ahogyan egyesek odamennek a jövőmondóhoz, hogy megtudjam, mi fog velem történni. Mert ezek az emberek időnként jövőt mondanak, nem prófétálnak. A kettő nagyon közel áll egymáshoz, csak egy hajsza választja el a prófétálás igazi szellemét és a jövőmondás szellemét.

Csak gondolatok a rabszolgalányra Filippiben. Amikor Pál és Silás megérkezett, a lány mindenhol követte őket és ezt kiabálta: Ezek az emberek a magasságos Istennek szolgálói, akik megmutatják nektek az üdvösség útját. Minden egyes szava igaz volt. Természetfeletti módon tudta ezt, de nem a Szent Szellem által. Pál végül bosszús lett és kiűzte belőle a jövőmondás szellemét. Azt szoktam mondani, hogy a mai misszionáriusok a jövőmondó egyház képviselői. Ez nem normális jelenség. Nagyon nagy és nagyon valós ma ez a probléma, a prófétálás elburjánzása. Hála legyen Istennek a prófétálásért, de a valóság talaján kell maradnunk, és vigyáznunk kell, nehogy belekeveredjünk az ellentétébe, a jövőmondásba. Tehát a hit mértéke szerint kell prófétálni. Ne lépj túl a hiteden. Ne feszítsd túl magad. Látom, milyen az, amikor az emberek erőlködve próbálnak valami eredményt elérni, és ezzel súlyos problémákat idéznek elő. Legyen az gyógyulás, vagy bármi más. A legizgalmasabb gyógyulások szolgálatom során... úgy szoktam mondani, hogy véletlenül történtek meg. Egyiket sem terveztem. Egy hölgy, akit a karizmatikus mozgalomban jól ismernek, odajött hozzánk két évvel ezelőtt, Hawaii-ban, a férje ezt mondta: Imádkozzatok a feleségemért. Súlyos szív műtétre van előjegyezve. Egyetlen porcikám se kívánta, hogy imádkozzam érte. Borzasztóan fáradt voltam, egy összejövetel után történt, és ezt gondoltam: Itt van ez a szolgáló testvér, ha ő nem imádkozik a feleségéért, akkor én mit tehetek érte? De azért imádkoztunk érte, aztán teljesen meggyógyultunk az esetről. Tavaly októberben találkoztunk ezzel a hölgygel Nagy-Britanniában, és elmondta, hogy teljesen meggyógyult. Nem kellett megoperálni. Mi nem terveztük, de nagyjából ugyanakkor történt, Hawaii-n, mintha máshol nem is történe semmi, de Hawaii-n együtt ebédeltünk egy férfival, aki egy nagyon jelentős könyv szerzője, az a címe, hogy „Target Earth”, és ebéd közben elmondta, hogy a felesége gyógyíthatatlan beteg, a teste nem tud elég proteint feldolgozni, nem tudja megemészteni a fehérjét. Már az egyik egyetemi klinikán is vizsgálták őt. Ezt mondták neki: Nem tudunk önnek segíteni, de szeretnénk tanulmányozni a statisztikai adatokat, hátha másnak tudunk segíteni. Ebéd után, miközben visszamentünk a parkolóba, Ruth ezt mondta a hölgynek: Úgy érzem, imádkoznom kell önért. Megérkeztünk a parkolóba, nem kaptunk semmiféle kijelentést, nem szólt a dicséret, és Ruth imádkozott érte. Én ott álltam, és csak ennyit mondtam: Ámen. Néhány hét múlva megtudtuk, hogy ez a hölgy csoda folytán meggyógyult. Színtiszta csoda volt, az orvosok nem tudtak rajta segíteni. Tehát ezt akarom mondani: ne erőltessétek. Hadd történjen meg természetes módon, hadd áradjon ki. A Szent Szellem olyan, mint az olivaolaj. Az olivaolaj kifolyik, nem valami sűrű massa, hanem nagyon sima.

Nézzük meg a többi lehetőséget. „Ha szolgálat...” ezt diakónusi szolgálatnak is szokták nevezni. Ha diakónus vagy, a diakónus a szolgáló másik kifejezése. Gyakran úgy gondolom, hogy a baptisták egy kicsit mások, mert a diakónusok tanácsát szolgálók tanácsának nevezik. Igen, vagy nem? Valóban szolgálóknak kellene lenniük. Mert a „diakónus” szó a görög „szolga” kifejezés fordítása. Ha tehát szolgáló vagy, akkor szakosodj a szolgálatra. A szolgálat kész művészet. Tudtátok ezt? Valamit megtanultam azokról, akik szolgálnak, mert mindig vannak mellettünk ilyen emberek. Ha valaki szolgál valakit, akkor nem úgy teszi a dolgokat, ahogyan szerinte tennie kellene, hanem úgy, ahogyan a kiszolgált személy akarja. Még akkor is, ha nem tartja helyesnek. Ez művészet. Hozzá kell igazítani a

gondolkodásodat valaki másnak a gondolkodásához, és úgy kell tenned a dolgodat, ahogyan ez a valaki akarja. Nagyon sok fiatal nő szolgált már Ruth keze alatt, és valamennyien csodálatos munkát végeztek. De voltak közöttük olyanok, akik valóban kaptak ajándékot a szolgálatra. Ez egy ajándék. Ezt nem fejlesztheted ki magadban. De óvatosan kell fogalmaznom, mert ez a kazetta bárkinek a kezébe kerülhet. El akarom mondani, hogy mindegyik lányt nagyon nagyra értékelem.

Folytassuk. „*A tanító a tanításban.*” A Biblia azt mondja, hogy ne legyen közöttünk túl sok tanító. Tudtátok ezt? Jakab levele 3. rész. Csak akkor legyél tanító, ha Isten elhívott erre. Maradj távol a tanítástól. Tudom, hogy Isten elhívott engem, nem tudom, hogy jó vagy rossz tanító vagyok-e, de egy valamit tudok: Isten kifejezetten elhívott engem arra, hogy az ige tanítója legyek. Képtelen vagyok megállni, hogy ne tanítsak, lehet, hogy megállok az utcasarkon és elkezdek tanítani, mert ez van bennem, de hallottam már olyan embereket tanítani, akik azt állították magukról, hogy ajándékuk van a tanításra, de ez nem igaz. Rendben. „*A buzdító a buzdításban.*” Nagyon sokan megkapják a buzdítás csodálatos ajándékát, de ez nem tanítás. Ne akarj tanító lenni, ha buzdító vagy. Maradj meg a saját mesterségednél. Vannak csodálatos evangélisták, de ha tanítókká válnak, akkor minden alkalommal, amikor kinyitják a szájukat, legszívesebben betömném. „*Az adakozó egyszerűségben.*” Az adakozás vajon szolgálat? Igen, ez egy szolgálat, egy ajándék. Tedd szabadságban – áll itt, de jobb az, hogy egyszerűségben. Nem szabad nagy húzóval adakozni. Nagyon hálás vagyok azoknak, akik támogatják a szolgálatomat, de rájöttem, hogy vannak emberek, akik manipulálni akarnak engem az ajándékukkal. Ezzel nagyon kell vigyáznunk, hogy ne hagyjuk magunkat befolyásolni.

Közel sem haladok olyan gyorsan, mint kellene, de ezeket tudnotok kell. A következő a könyörülés. Ez is ajándék. Olyan ajándék, amivel én nem rendelkezem. Számomra az a feladat, hogy meglátogassak valakit a kórházban, erömön felüli feladat, csak akkor teszem, ha elkerülhetetlen, de vannak barátaim, akik rendszeresen bemennek kórházakba, számukra ez egy természetes ajándék. Nagyon drága és csodálatos ajándék. Hálát adok Istennek azokért az emberekért, akik megkapták a könyörülés ajándékát, amivel szolgálhatnak felém. De tudom magamról, hogy én nem kaptam meg ezt az ajándékot, kötelességből teszem, ha elkerülhetetlen. Vannak, akik csak akkor boldogok, ha könyörületességet tanúsíthatnak. Ha ez az ajándékod, műveld. Bármilyen ajándékot kaptál, műveld azt.

Folytassuk. Van itt még valami. „*A könyörülő pedig jókedvvel.*” Akkor ennek a végére értünk, most megérkeztünk a fejezet következő szakaszához, most ezt kellene áttanulmányoznunk, de nem tudom, mennyi időnk van még. A kulcs szó, vagy a legfontosabb kifejezés itt: Képmutatás nélküli szeretet. Amint a fejezetet végigolvassuk, újra meg újra azt látjuk, hogy a teljes keresztény élet kútfeje a szeretet. Pál ezt a szakaszt is a szeretettel indítja. Ezt mondja: őszinte szeretet. És ebben a fejezetben minden más a szeretetből származik. Ez nem egy sor szabály, amelyet be kell tartanunk, hanem útmutatás arra nézve, hogyan kell irányítani azt a szeretetet, amelyet Isten a szívünkbe helyezett. Értitek a különbséget? Tegyük fel, hogy meg kell locsolnod egy hatalmas kertet öntözőkannával. Újra meg újra oda kell menned a kerti csaphoz, hogy széthordd a vizet, már nagyon meleged van, folyik rólad a víz, mert nagy a kert. Mire valaki ezt kérdezi: Miért nem próbálsz meg locsolótömlővel? Rácsatlakoztatod a csapra, megfogod a végét, és csak annyit kell tenned, hogy húzod magad után a tömlőt. A tömlővel a kezekben csak irányítanod kell a vizet, hova essen. Erről beszél itt Pál. Így kell irányítani a tömlővel a vizet, de ha nincs víz a csapban, ha nincs benned szeretet, akkor nincs is mit irányítanod. Ne akarj ebből egy sor szabályt csinálni. A kert megöntözésére vonatkozó javaslatok akkor érvényesek, ha van tömlőd. Ha nincs tömlőd, akkor az legyen az

első dolgod, hogy kerítesz egyet, és rácsatlakoztatod a csapra. Ne próbálkozz azzal hogy egy sor fárasztó vallásos szabály betartásával éled meg a keresztény életet. Nem ez a keresztény élet.

Azt hiszem, felolvasom az 1Timóteus 1:5-öt, és különösen ebben a fordításban, mert ez annyira jó. 1Timóteus 1:5. „*Utásításaim célja a szeretet, amely tiszta szívből, jó lelkiismeretből és őszinte hitből fakad.*” Utásításaim célja a szeretet. Igaz ez ránk nézve a szolgálatban, a szeretetre irányulnak a tetteink? Aztán Pál így folytatja: „*Ha bármi mást teszel, csak az idődet vesztegeted.*” Minden, amit az egyház tesz, és ami végeredményben nem a szeretetre irányul, csak időpocsékolás, fölösleges erőfeszítés. Milyen sok időt elveszteget sok gyülekezet!

Most térjünk vissza a tömlőhöz. Nagyon-nagyon gyorsan kell haladnunk. Csak meg akarom mutatni, hol vannak a kertben azok a különféle virágok, amelyeket meg kell locsolnod. „*Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz.*” Azt hiszem, tizenkét ilyen jó dolog is fel van itt sorolva. Gyűlöljétek a gonoszt, szeressétek a jót. Most nem fogok visszalapozni az igei hivatkozásokhoz, erre nincs időnk, de a 45. zsolttár 8. verse egy próféta ige Jézusról, a Messiásról: *Szeretted az igazságot és gyűlölted a gonoszságot, ezért Isten, a te Istened megáldott téged.* Miért áldotta meg Isten Jézust? Mert szerette az igazságot és gyűlölte a gonoszságot. Nem lehetsz semleges a gonoszsággal szemben. Ha szereted Istent, akkor szereted az igazságot. A 97. zsolttár 10. verse ezt mondja: *Ti, akik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a gonoszt.* Akik igazán szeretik az Urat, semmiféle kompromisszumot nem köthetnek a gonoszsággal.

Akkor folytassuk. A következő jó dolog, a 10. versben. „*A testvérszeretemben legyetek egymás iránt figyelmesek...*” aztán ezt mondja: „*A tiszteletadásban legyetek egymást megelőzőek.*” Legyetek odaadóak egymás iránt és előzzétek meg egymást a tiszteletadásban. Több tiszteletet adjatok másoknak, mint amennyit magatoknak szeretnétek. Régebben ezzel nagyon sok gondom volt, mert így gondolkodtam: Hogyan tisztelhetném ezt a testvért, amikor szerintem ő nem olyan jó, mint én? Tudom, hogy nektek soha nincs ilyen problémátok. Aztán megláttam, mit is mond Pál: Azok, akik másokhoz hasonlítják magukat és másokhoz mérik magukat, nem bölcssek. Felismertem, hogy csak egyetlen szabvány létezik, mégpedig: Jézus. Úgy van. Ha őhöz méred magad, nagyon könnyű lesz másokat magad elé helyezni. Menjünk tovább. 11. vers. A harmadik. „*A szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a szellemben buzgók legyetek: az Úrnak szolgáljatok.*” Én ezt így fordítottam: Ne legyetek lusták, hanem szorgalmasak. Olvassátok végig a Bibliát, és találjatok benne súlyosabb bűnt a lustaságnál. Az iszákosság bűn, de a lustaság még annál is rosszabb bűn. Azt fogjátok tapasztalni, hogy a Biblia sokkal súlyosabban elítéli a lustaságot, mint az iszákosságot. Igazán furcsa, hogy toleráljuk a lustaságot a gyülekezeteinkben, de az iszákosságot nem tűrjük meg. Tudom, hogy a ti gyülekezetetekben nincsenek lusták. Tudom, hogy nincs senki, aki lusta lenne olvasni a Bibliát, lusta lenne imádkozni, vagy lusta lenne meglátogatni másokat. Tudjátok, mi a lustaság? A római katolikusok ezt halálos bűnnek nevezik.

Rendben. Hol is tartottunk? A második részben. „*Szolgáljatok az Urat szenvedélyes odaszántsággal.*” Nagyon szeretem azt a kijelentést, amit valaki így fogalmazott meg: Jézus szenvedélyesen szeret minket, és azt akarja, hogy mi is szenvedélyesen szeressük őt. Hadd tegyem fel a kérdést: Szervedélyesen szeretitek az Urat? Olyan feleségem van, aki szenvedélyesen szereti az Urat. Ezt egészen biztosan elmondhatom a feleségemről, ma délelőtt véletlenül éppen nincs itt, ezért megragadom a lehetőséget arra, hogy ezt elmondjam.

Szenvedélyes odaszántsággal szereti az Urat. A mai egyházban nagyon kevés igazi szenvedélyt lehet tapasztalni. Rá kell csatlakoztatnunk a tömlőt a csapra.

Folytassuk. 13. vers. *„A szentekkel vállaljatok közösséget szükségekben, gyakoroljátok a vendégszeretetet.”* Én ezt így fordítanám: Osszátok meg javaitokat hívő társaitokkal, gyakorolva a vendégszeretetet. A vendégszeretet is szolgálat. Tudtátok ezt? Isten néhányatokat ezzel áldott meg. Műveljétek ezt szolgálatként, és használjátok fel Isten dicsőségére. Emlékezzetek arra, amit Jézus mondott: Ne a gazdagokat hívjátok meg, hanem a szegényeket, a vakokat, azokat, akik nem tudják nektek visszafizetni. És aztán csodálatos ígéretet tett: a feltámadáskor majd Isten visszafizeti nektek. Ha most megkapjátok a jutalmatokat, akkor a feltámadáskor nem kaptok majd semmit. Ha most le tudtok mondani a jutalomról, akkor az eljövendő korban kapjátok meg a jutalmatokat.

Aztán a 14. vers annyira fontos. *„Áldjátok azokat, akik üldöznek titeket, áldjátok, és ne átkozzátok.”* Mennyire találjátok könnyűnek, hogy megáldjátok azokat, akik üldöznek titeket? Azt kell mondanom... most írok egy könyvet ezzel a címmel: Átok vagy áldás, most nagyon foglalkoztat ez a téma. Ha Isten nem vesz a kezébe, akkor nem tudom befejezni ezt a könyvet, nem jutok arra a fegyelemre, hogy rendszeresen meg tudjak bocsátani azoknak, akik valamit elkövettek ellenem, és meg tudjam áldani őket. Állítom nektek, hogy ez új szintre emelt fel engem, és azokról az emberekről, akik aljas módon vagy durván viselkedtek velem, vagy akadályoztak valamiben: ezt tudom mondani: Uram, megbocsátok nekik, és miután megbocsátottam, megáldom őket a te nevedben, Uram. Tehát ha áldást akartok magatoknak, akkor javasolhatok valamit: viselkedjétek velem hitvány módon, és én megáldalak titeket. De akkor még Istennel el kell számolnotok. Ha az áldásra gondolok, eszembe jut az asszony, akinek volt egy alabástrom szelencéje, amelyben igen drága kenet volt. Keresztényként az az egyik legnagyobb kiváltságunk, hogy megáldhatunk másokat. Mert másokat megáldani Isten szerinti tett. Azt hiszem, nagyon sok a tennivalónk, van nagyon sok ellenségünk, ilyenkor gondoljatok arra a nőre, aki megkente Jézust ezzel a rendkívül drága kenettel, amelynek az értéke körülbelül egy évi fizetéssel egyenlő. Az emberek kritizálták az asszonyt, mert csak a kenetre tudtak gondolni. Értitek? Lehet, hogy neked is van ilyen keneted, ilyen parfümöd. Ha odaviszed a parfümöt az emberekhez, akkor ők talán kritizálni fognak téged, de akkor is megkapják a kenetet. Emlékezzetek, mit mondott Jézus? Hagyjátok őt békén! Ne kritizáljátok őt, mert jót tett. Amikor hirdetik ezt az evangéliumot, arról is beszélni fognak, amit ő tett. Így viszonyul Isten azokhoz, akik kiöntik a drága kenetet. Az áldás megfelel a kenet kiöntésének. Amikor megáldasz másokat, attól kezdve jó illat vesz téged körül.

Tovább kell mennünk, sok dolgunk van. 15. vers. *„Örüljétek az örülőkkel, sírjátok a sírókkal.”* Újból azt kell mondanom, hogy a feleségem ebben példamutató. Nagyon tud örülni, és nagyon tud sírni. Én messze nem vagyok ilyen jó ezen a területen. Ez az igazság. A probléma itt az önközpontúság. Mindaddig, amíg meg nem szabadulsz az önközpontúságtól, nem tudsz együtt örülni az örülőkkel, és együtt sírni a sírókkal. Hadd mondjak valamit. Ha jó alany akarsz lenni a boldogtalanság számára, akkor csak ápolgasd magadban az önközpontúságot. Garantálom, hogy boldogtalan leszel. 16. vers: *„Egymással egyetértésben legyetek, ne legyetek nagyravágyók, hanem a kicsinyekhez tartsátok magatokat. Ne legyetek bölcssek önmagatok szemében.”* Ugyanaz a hozzáállás kell ehhez is, mint a másokkal való síráshoz. 17. vers. Szeretném felolvasni a Prince-féle változatot, a többi ti is elolvashatjátok. *„Éljétek harmóniában, alázatosan, ne legyetek arrogánsak, és feltétlenül kerüljétek el a büszkeséget.”* Mert a Példabeszédek könyve ezt mondja: a romlás előtt jár a kevélység. A viszálykodások, széthúzások alapvető oka a büszkeség. 17. vers. *„Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért. Arra legyen gondotok, ami minden ember szemében jó.”* Azt hiszem, erre

vonatkozik a később olvasható ige: Adjatok helyet Isten haragjának. 19. vers. 18. vers: „Őszintén törekedjétek békességre mindenkivel.” De nem lehettek békességben mindenkivel, vannak, akikkel nem lehet kijönni. De amennyire tőletek függ, mindenkivel békességben éljétek. Vigyázzatok a saját emésztőrendszeretekre. Hányszor előfordul, hogy görcsben van a gyomrunk, mert neheztelünk, keserűek vagyunk, nem bocsátunk meg. Békesség! A héberben a békesség szó, a „shalom”, teljességet jelent. Csodálatos szó. Ha békességet adsz, békességet is fogsz kapni.

Folytassuk. 17. vers. „Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért. Arra legyen gondotok, ami minden ember szemében jó.” 18. vers. „Őszintén törekedjétek békességre mindenkivel.” 19. és 20. vers. „Soha ne fizessetek gonosszal a gonoszságért, hanem jóval. És ha valaki rosszat tesz veletek, ne álljatok bosszút ti magatok.” Pál mond valami rémületes dolgot. *Adjatok helyet Isten haragjának.* Ez ijesztő. Ha ti nem álltok bosszút, akkor Isten fog értetek bosszút állni. Melyik a rosszabb? Ha egy ember, vagy ha Isten áll bosszút? Ha valaki saját maga bosszút áll, attól nem igazán félek. De ha Isten a kezébe veszi annak az embernek az ügyét, akkor nagy bajban vagyok. Nem tudsz annál rémületesebb dolgot tenni, mint hogy hátralépsz, és ezt mondod: Én nem állok bosszút. Majd Isten számol veled. Ezzel eljutottunk a csodálatos utolsó vershez. Nem ez az utolsó, de most ezt veszem utolsóként. Jó cselekedetekkel szállj szembe a gonosszal és azzal győzd le. Az ellenkező szellemmel válaszolj. Ez Loren Cunningham, a YWAM alapítójának tanítása. Az ellenkező szellemmel válaszolj. Néhány példa. A gyűlöletre szeretettel válaszolj. A keserűségekre kedvességgel válaszolj. A haragra gyengéden válaszolj. A rossz emberekkel soha ne szállj szembe a saját szintjükön. A gonoszt jóval győzd le. A jó az egyetlen dolog, ami elég erős a rossz legyőzésére. De ez elég erős. Tehát vagy legyőz minket a gonosz, vagy pedig mi győzzük le a gonoszt. De tudjátok, kinek készült a menny? Kinek? A győzteseknek, úgy van. Amen.

További tanulmányozás céljából javasoljuk még a „Motiváció Isten akaratának megcselekvésére”, az „A törvény igazságos követelése” és „Hét lépés a keresztyén szeretethez” című tanításokat. További információkért, valamint Derek Prince kazettáinak és könyveinek teljes listájáért vegye fel a kapcsolatot a Derek Prince Ministries legközelebbi irodájával.